

1/5/2004

## **KEBINA TALU NAISPERE**

Kebina talu asub Kaitu külas, Hanila vallas, Läänemaal. Minu vanaema vanemad ostsid Kebina talu Voose mõisa parunilt Konstantin von Bremen'ilt 1872. aastal. Originaalne ostuleping on praegu Hanila Muuseumis. Minu vanaema Anna neiu põlv nimi oli Aitberg. Ta abiellus minu vanaisa Jaan Koldof'iga 16. veebruaril 1903. aastal Hanila kirikus. Sellest abielust võrsusid kaks tütar: Ida ja Hilda. Ida on minu ema. Vanaisa suri 21. aprillil 1915. aastal ja vanaema abiellus uuesti 18. detsembril 1921. Juhan Koppeliga Karuse kirikus. Viimane suri 22. jaanuaril 1946. aastal. Minu ema Ida Koldof abiellus minu isa Aleksander Raad'iga 1931. aastal Hanila kirikus. Mina sündisin samal aastal.

Minu isa, Aleksander Raad, langes 2. septembril 1941. Rame külas aset leidnud lahingus metsavennana Punaarmee vastu ja on maetud Hanila surnuaeda. Isa pärines Saaremaalt. Hanila surnuaias on maetud kõik meie esivanemad: Koldof'id ja Aitberg'id.

Minu ema, tädi ja mina põgenesime Eestist 21. septembril 1944 ja veetsime järgmised aastad Austrias põgenike laagris (Displaced Persons Camp). Tädi rändas sealt välja Inglismaale ja meie emaga läksime Austraaliasse kuhu jõudsime aastal 1949.

Tädi Hilda abiellus Inglismaal Herman Simm'iga ja nad asusid elama Kanadasse. Peale tädi abikaasa surma tuli ka tädi Austraaliasse. Tahan siinjuures tähendada, et tädi oli enne Eestist lahkumist õpetaja Nehatu algkoolis Paatsalu vallas. Ta võttis ka aktiivselt osa Naiskodukaitse tööst.

Minu vanaema, Anna Koppel, tuli meie juurde Austraaliasse Eestist 1959. aastal, olles teine inimene, keda lasti välja „raudse eesriide“ tagant Austraaliasse. Ta oli tookord 75 aastane ja ei olnud kunagi varem Eesti piiridest välja reisinud. Vanaema suri Melbourne'is 23. aprillil 1977. aastal, saades vanaks 93 aastat. Minu tädi, Hilda Simm, elab praegu Melbourne'is ja on juba 92 aastane.

Mina olin 13 aastane kui kodunt lahkusime ja olin 18 aastane kui tulime Austraaliasse. Alul töötasin abiõena Heidelbergi Sõjaväe haiglas Melbourne'is. Hiljem kui minu inglise keel paranes, töötasin raamatupidajana advokaadi büroos. Abiellusin 13. septembril 1969 Elmars Kocins'iga. Ta on rahvuselt lätlane ja on kiriku õpetaja Läti Lutheri Kirikus. Tal oli halvatus paar aastat tagasi ja selle tõttu lahkus õpetaja ametist.

See on lühike ülevaade või „ajalugu“ Kebina talust ja selle Naisperest. Tulin tagasi Eestisse külla esimest korda 1993. aastal, 49 aastat hiljem kui kodust lahkusime. Kebina talu oli ja on varemets ja heinamaad ja karjamaad kaetud metsaga. Mulle on jäänud ainult mälestused.

Sain Kebina talu tagasi aga varemed ja mets on seal praegugi.

Ma avan selle allfondi oma kodutalu ja oma perekonna mälestuseks.

Lily Kocins (Raad)